

ΕΙΣ ΤΟ ΡΩΜΑΪΚΟΝ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ

ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΤΟΥ ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ

«.....» Ἐν τούτοις ὁ λαὸς συναθροίζεται εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Βεσπασιανοῦ. Ὁ λόκληρος ἢ Ρώμα προσέτρεξε διὰ τὰ πῆλιν τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων. Ἐκατὸν χιλιάδες θεαταὶ ἄλλοι σκεπασμένοι μὲ ἓν μέρος τοῦ φορέματός των ἄλλοι φέροντες ὀμβρέλλας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς των ἐκάθηον ἐπὶ τῶν βαθμίδων.

Τὸ πλῆθος ἐκχυθὲν ἀπὸ τὰς στοὰς κατήρχετο καὶ ἀνήρχετο τὰς ἐξωτερικὰς κλίμακας καὶ ἐλάμβανε τὴν θέσιν του ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων βαθμίδων.

Χρυσαὶ κιγκλίδες προεφύλασσαν τὸ ἐδῶλιον τῶν συγκλητικῶν ἐκ τῆς προσβολῆς τῶν ἀγρίων θηρίων. Διὰ τὰ ἀνανεῶσι τὸν ἀέρα μηχαναὶ ἀνεβίβζον πηγὰς οἴνου καὶ ὕδατος αἵτινες ἐπανεπιπτον ὡς δρόσος μυροβόλος.

Τρεῖς χιλιάδες χαλκίων ἀγαλμάτων, στηλῶν ἀπὸ ἴασπιν καὶ πορφύραν, κιγκλίδων ἐκ κρυστάλλου, δοχείων πολυτίμου ἐργασίας ἐστῆλζον τὴν σκηνήν. Ἐντὸς τεχνικῆς λίμνης ἐκολύμβων εἰς ἵπποπόταμος καὶ κροκόδειλοι, 500 λέοντες, 40 ἐλέφαντες, τίγρεις, πάνθηρες, ταῦροι, ἄρκτοι συνειθισμένα τὰ ξεσχίζουσιν ἀνθρώπους εὗρισκοντο ἐντὸς τῶν σηπταίων τοῦ ἀμφιθεάτρου.

Μονομάχοι ἐδοκίμαζον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τοὺς αἵματωμένους βραχιόνας των.

Οἱ Πραιτωριανοὶ ἐπιφορτισμένοι τὰ δὴγῶσι τοὺς ἐξομολογητὰς εἰς τὸ μαρτύριον περιεκύκλουν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὁ Εὐδωρος κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Γαλερίου, ἔπρεπε τὰ χωρισθῆ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του καὶ ἐκλεγεθῆ διὰ τὸ ἀπολε-

μῆση πρῶτος, οὕτω ἐντὸς ἐνὸς γενναίου ποιμνίου, ζητοῦσι τὰ καταπλήξωσι κατ' ἀρχὰς τὸν ἥρωα, ὅστις τὸ δὴγεῖ. Ὁ φύλαξ τῆς φυλακῆς προχωρεῖ εἰς τὴν θύραν καὶ καλεῖ τὸν υἱὸν τοῦ Λασθενέ.

— Ἴδὸν ἐγὼ λέγει ὁ Εὐδωρος τί θέλετε;

— Ἐξέλθε διὰ τὰ ἀποθάνης ἐκράυγασεν ὁ φύλαξ.

— Διὰ τὰ ζήσω, ἀπήντησεν ὁ Εὐδωρος.

Καὶ ἠγέρθη ἐκ τοῦ λίθου ἐπὶ τοῦ ὀποίου ἐκάθητο. Ὁ Κύριλλος, ὁ Ζερβὲ, ὁ Πρωτὲ, ὁ Ρογατιὲν καὶ ὁ ἀδελφὸς του Βίκτωρ, ὁ Ζενὲ, ὁ Περσεύς ὁ ἐρημίτης τοῦ Βεζουβίου δὲν ἠδυνήθησαν τὰ κρατήσωσι τὰ δάκρυά των.

Ἐξομολογηταὶ, τοὺς εἶπεν ὁ Εὐδωρος, θὰ ἐπανιδωθῶμεν μετ' ὀλίγον ἐπὶ μίαν στιγμὴν χωρισμένοι ἐπὶ τῆς γῆς θὰ ἐνωθῶμεν εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὁ Εὐδωρὸς εἶχε φυλάξει διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην στιγμὴν ἓνα χιτῶνα λευκὸν προωρισμένον διὰ τὴν νυμφικὴν πομπὴν του. Προσθέτει εἰς τὸν χιτῶνα τοῦτον ἓνα μανδύαν κεκοσμημένον ὑπὸ τῆς μητρὸς του. Ἐφαίνετο ὀρασιότερος κυνηγοῦ τῆς Ἀρκαδίας ὁ ὀποιος μετέβαινε τὰ διαμφισβητήση τὸ βραβεῖον τῶν μαχῶν διὰ τοῦ τόξου ἢ τῆς λύρας εἰς τοὺς ἀγροὺς τῆς Μαντινείας.

Ὁ λαὸς καὶ οἱ πραιτωριανοὶ ἀνυπόμονοι ἐφώναζον τὸν υἱὸν τοῦ Λασθενέ μὲ μεγάλας κραυγὰς.

— Πηγαίνομεν ἔλεγεν ὁ μάρτυς.

Δεσπόζων τῶν πόνων τοῦ σώματος διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς ἀφῆκε τὸ νάθημα τῆς φυλακῆς.

Ὁ Κύριλλος ἐκράυγαζεν.

— Υιὲ τῆς γυναικὸς σοῦ ἔχουν δώσει μέτωπον ἐξ ἀδάμαντος· μὴ τοὺς φοβεῖσαι ποσῶς.

Οἱ ἐπίσκοποι ψάλλουσι τὸ ἄσμα τῶν ἑγκωμίων, πρὸ ὀλίγου συντεθὲν εἰς τὴν Καρθαγένην ὑπὸ τοῦ Ἀυγούστου φίλου τοῦ Εὐδώρου.

— «Ὡ θεὲ σὲ εὐλογοῦμεν. Ὡ θεὲ σὲ ὑμνοῦμεν. Οἱ οὐρανοὶ, οἱ ἄγγελοι, οἱ θρόνοι τὰ Χερουβὴμ σὲ διακηρύττουσι τρεῖς φορὰς ἅγιον Κύριον θεὸν τῶν στρατῶν.»

Οἱ ἐπίσκοποι ἔψαλλον ἀκόμη τὸν ἕμνον τῆς νίκης καὶ ὁ Εὐδωρος ἐξελεθὼν ἐκ τῆς φυλακῆς ἔχαιρε διὰ τὸν θρίαμβόν του. Εἶχε παραδοθῆ εἰς τὰς ὕβρεις. Ὁ Κεντηρίων τῆς φρουρᾶς τὸν ᾤθησε τραχέως καὶ τῷ εἶπεν.

— «Βάδιζε γρήγορα».

— Σύντροφε, ἀπήντησεν ὁ Εὐδωρος, ὑπομειδιῶν, ἐβάδιζον ἐπίσης ταχέως ὅπως σεῖς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ σήμερον, τὸ βλέπετε εἶμαι πληρωμένος.

Τοῦ προσεκόλλησαν ἐπὶ τοῦ στήθους φύλ

λον παπύρου φέρον τὰς δύο ταύτας λέξεις:

«Εὐδωρος Χριστιανός».

Ἐλάς τὸν ἐφόρτωνε μὲ ὕβρεις.

— Ποῦ εἶναι τώρα ὁ θεὸς σου; ἔλεγον. Τὶ σὲ ἔκαμε νὰ προτιμήσῃς τὴν λατρείαν του ἀπὸ τὴν ζωὴν; θὰ ἴδωμεν ἐὰν θὰ ἀναστηθῆς μετὰ τοῦ Χριστοῦ σου καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς θὰ εἶναι ἀρκετὰ ἰσχυρὸς διὰ νὰ σὲ ἀποσπάσῃ ἐκ τῶν χειρῶν μας.

Καὶ τὸ σκληρὸν τοῦτο πλῆθος ἀπέδιδε χίλια ἐγκώμια εἰς τοὺς θεοὺς του καὶ ἠὲ χαριστεῖτο διὰ τὴν ἐκδίκησίν του κατὰ τῶν εἰδώλων του.

Ἐὐδωρος ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀμφιθεάτρου ὡς ἓνας εὐγενὴς δρομεὺς διατρυπημένος δι' ἀκοντίου ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ ἀγῶνος προχωρεῖ ἀκόμη εἰς τὴν μάχην χωρὶς νὰ φαίνεται ἀισθανόμενος τὴν θανατηφόρον πληγὴν του.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΕRMIN COBB

Κατὰ τὸ ἔτος 1819 μετέβαιναν ἓνας ὄμιλος μαῦρος σκλάβων, ἐπὶ μιᾶς ἀγρίας ὁδοῦ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μομπάσα, ἀπετελεῖτο κυριολεκτικῶς μία ἄλυσις διότι καὶ οἱ 21 μαῦροι ἦσαν διὰ σιδηρῶν κλοιῶν μεταξὺ των συνδεδεμένοι.

Ἐκαστος τῶν 21 σκλάβων ἔφερεν ἓνα ἰσχυρὸν σιδηροῦν περιλαίμιον εἰς τὸ ὅποιον ἦτο προσδεδεμένη μία ἄλυσις μήκους ἐνὸς μέτρου, ἡ ὁποία τὸν συνέδεε μὲ τὸν ἐπόμενόν του, οἱ πόδες ἔμενον ἐλεύθεροι διὰ νὰ βαδίξωσι καὶ αἱ χεῖρες διὰ νὰ φέρωσι τὰ βάρη.

Εἰς καλλιτέραν θέσιν εὐρίσκοντο ὁ πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος τῆς μακρᾶς αὐτῆς σειρᾶς, διότι ὁ μὲν πρῶτος δὲν εἶχεν ἔμπροσθέν του ἄλλον ὁ δὲ τελευταῖος ὀπισθεν του καιδιότη οὐ

οὐ ἔσυχρον βάρος ἀλύσεως μικρότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους 19.

Ἐξων, ἔτρωγον καὶ ἐκοιμοῦντο ἄλυσοδεμενοὶ κατὰ τὴν νύκτα ἀπετέλουν ἓνα σύμπλεγμα γύρωθεν πυρᾶς, ἡ ὁποία ἀπεμάκρυνε τὰ θηρία τῆς ἐρήμου. Τὴν ἡμέραν ἐβάδιζον σχεδὸν συνεχῶς ἐκεῖνος ὅστις δὲν εἶχε βάρη εἰς τὰς χεῖρας προσεπάθει νὰ ἀνασηζῶνῃ τὸ σιδηροῦν περιλαίμιον, ὅσον ἠδύνατο. Ἐκτὸς ἐνός περιζώματος ἐκ δέσματος πιθήκου κατὰ τὰ ἄλλα ἦσαν καθόλου γυμνοί.

Ἦσαν ὅλοι ἰσχυροὶ νέοι ἄνδρες. Ἄνηκον εἰς μίαν φυλὴν Νέγκρων, οἱ ὅποιοι ἔξων μακρὰν ὀπισθεν τῶν ὀρέων. Τὸ ἀναγνωριστικὸν σημεῖον τῆς φυλῆς των ἦσαν οἱ ὀξεῖς ἔμπροσθιοὶ ὀδόντες των. Εἶχον συλληφθῆ εἰς ἓνα